

Posamezna številka:
1 krono.

TABOR* izhaja vsak dan, razven
nedelje in praznikov, ob 12. uri z
ta umom naslednjega dne. Stara
colotletno 150 k., po 90 k.
setrljetno 45 k., mesечно 15 k.
Inserati po dogovoru. Pri večkratni
objavi popusti.

Uprava se pri upravi TABORA*,
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:
1 krono.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mari-
boru, Jurčičeva ul. št. 4, 1. nad-
stropje. Telefon Interurb. št. 276.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, priljublj. desno. Tele-
fon št. 24. ŠHS poštnoštevilni ra-
čun št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne
ozira. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, sreda 20. oktobra 1920.

Številka: 46.

Evakuacija Koroške. Koroščem se počenja svitati.

Deputacija koroških Slovencev v Beogradu. — Odpotovanje naših delegatov za jadranska pogajanja v Benetke

Ben Abeba:

Diletantizem.

Maribor, 19. oktobra.

Ena najslabših lastnosti naše rase je bil in je naš diletantizem. Ta diletantizem je bil naša nesreča, ko smo se hodili okrog zaviti v medvedje kože z loki, obešenimi preko rame. Bil je naša nesreča vse pozneje dobe narodne sužnosti in je še stokrat večja nesreča danes, ko smo — samostojni, če sploh še more biti govora o kaki suvereniteti naše države, ko nam lahko že vsak tujec diktira ukaze, načrtje in nehanje doma in zunaj. Diletanti so naši »veliki« diplomati in politiki, diletanti so vsi njim podrejeni organi od prvega do zadnjega in zato ni čudno, da smo po dveh letih naše svobode tako zavozili našo državno barko, kakor je ni zavozil še noben narod v tako kratki dobi po osamosvojitvi. Ko sem bil še v inozemstvu ter sem poznal mojo osvobodeno domovino samo po obrisih, ki si jih je zasnovala moja idealna duša, sem se smejal resnim mnenjem italijanskega in tudi nemškega in madžarskega časopisja, da Jugoslavija nima dolge bodočnosti. Smejati sem se tem mnenjem tudi še, ko sem lepega jesenskega jutra prvič stopil na naša svobodna tla, toda danes se ne smeam več, danes v globini bolne in razočarane duše čutim, da naši sovražniki tega niso trdili brez vzroka, da imajo njihove trditve žal preresno podlago.

Avdvoj Reharr:

Ivan Meštrovič.

(Konec).

Po tej razstavi je ostal Meštrovič nekaj časa v Rimu, pričel z modeliranjem fragmentov ter ob enem izvršil tudi lesen model Vidovdanskega hrama samega. Model je nad pet metrov dolg, dva metra visok ter tvori petdesetero zmanjšani obseg pravega hrama, ki se ima izgotoviti iz kamena. Iz tega modela je razvidno, da Meštrovič kot arhitekt popolnoma nič ne zaostaja za kiparjem; je pa istotako originalen arhitekt, kakor kipar. Ob enem pa je tudi naroden ter nam je tako dal prvi narodno arhitektoniko in skulpturo, o kateri pred njim pri nas ni bilo mogoče govoriti. Tako je postal Meštrovič naš prvi narodni umetnik svoje stroke. Toda ne radi tega, ker obdeluje narodna motive, ampak ker živi v njegovi umetnosti naša narodna duša in vsa njena značilna svojstva.

Vidovdanski hram je Meštrovičovo življensko delo, s katerim so v najožji zvezi vsi njegovi dosedanja umetniški proizvodi. Ti hram je najvišji izraz njegove umetnosti; sinteza Meštrovičeve arhitekture in skulpture. V zgodovini ni dostaj primeri, da bi poedini umetnik zasnoval delo takih koncepcij. Vidovdanski hram pomeni za nas Jugoslovane več nego Egiptčanom piramide, Indijcem pagode, Grkom Partenon ter Rimljanom Koloseum; več nego so

Družina, kot najmanjša organizacija človeške družbe, kot najmanjša država, potrebuje medsebojnega razumevanja in zajedniške ljubezni. Istotako in še v tisočkrat večji meri pa jo potrebuje tudi država kot največja in najvišja organizacija iste človeške družbe. Ko se je naša država ustanovila, smo jo ljubili vsi in med nami je bilo dovolj razumevanja, dovolj zajedniške ljubezni, ki bi bila lahko delala čudeže. Toda kaj smo storili? Dve dolgi leti nismo delali s svojo diletantovsko vlado in upravo nič drugega, nego ubijali to medsebojno razumevanje, to zajedniško ljubezen. Onim, ki niso bili močni, smo jo ubili že kmalu, onim, ki so bili močnejši, smo jo ubili komaj po težkih udarcih in le redki so so bili še oni, katerim je še nismo ubili do danes, redki, na prste bi jih lahko sešteli. Po zadnjem porazu na Koroškem in po dogodkih, ki mu slede, osobito v našem mestu, pa smo jo ubili še onim redkim, tako da danes o njej sploh ne more biti govora.

Ali je potem čudno, da smo propadli na Koroškem? Prepričan sem, da bi ne le na Koroškem, ampak tudi v Mariboru samem, da celo v Ljubljani, metropoli Slovenije in v Zagrebu, centru Hrvatske in morda celo v Beogradu, našem glavnem mestu pri plebiscitu — propadli. Diletantizem naše vlade in naša uprave sta ubila naše duše, strla sta jih, uničila. Toda kdor zvrta vso krivdo le na Beograd, ta mu dela krivico, ker istotoliko, ali

bile srednjemu veku katedrale, a renesanci palače, ker nobeden teh spomenikov ni v zvezi z dušo naroda. Poleg tega pa nobeno omenjenih del ni proizvod enega samega umetnika. Michelangelo se je zaman trudil, da bi izvedel delo, v katerem bi združil dovršeno arhitekturo s skulpturo in slikarstvom, to se je posrečilo v zgodovini umetnosti šele našemu Meštroviču. Meštrovičev Vidovdanski hram nadkriljuje vse. V njegovi veličini so potemneli vsi umetniki od najstarejših pa notri do Francoza Rodina in Belgica Meuniera ter Nemca Metznerja. Vidovdanski hram, ki se postavi na Kosovem polju, bo največji spomenik jugoslovenske misli, dokler bo živela človeška civilizacija.

Med delom na Vidovdanskem hramu pa je Meštrovič izdelal tudi večje število drugih kiparskih del. Med temi je treba najprej omeniti portrete, ki so velike umetniške vrednote, čeprav jih je izvršil pravzaprav v časih odmora. Meštrovičevi portreti niso surove kopije obrazov, ampak portreti umetniške sinteze duševnega čutenja. On se ne zadovoljuje z zunanjo fiziognomijo podobnosti, temveč išče za masko zunanosti, masko duše ter tako ustvarja tipe. Za to so najlepši primeri njegovi portreti Vlahu Bukovca, Nikole Pašića in kiparja Bistolija, v katerih so došle do izraza karakteristike virtuoznega dubrovniškega slikarja mirnega in dalekovidnega diplomata ter kiparja, v

pa še večja krivda pada tudi na naše deželne vlade in na lokalne oblasti. Ako hočete lokalno primero, lahko rečemo, da je Beograd Maribor in Maribor je Beograd. Ali je naš mestni magistrat boljši od beogradske vlade?

Ali je boljši naš stanovanjski urad, je boljša naša glavarstvo, je boljša naša policija, ki ščiti Nemce, ki jim je vse na tem, da razbijejo našo državo, zapira in preganja pa naše najbolj idealne ljudi, samo zato, ker so idealni?

Po vsem tem kar se godi v našem mestu zadnje dni, si pač vsak Slovenec iskreno želi, da bi bil Nemec, ker kot tak bi lahko vpil »Hinunter mit Jugoslawien«, ne da bi se mu bilo treba bati, da se mu radi tega skrivi le en sam las; dočim je v nevarnosti, da pride pred sodišče, če bi si upal upiti »Zivela Jugoslavija!« Primorci so bili tisti, ki so iz idealizma in iz ljubezni do svobode in svojega naroda zbežali v Jugoslavijo. Primorci so bili tisti, ki so iz nemškega Marburga napravili slovenski Maribor, zato pa se jih danes preganja kot — tuje. Tuji, nadležni tuji, so ti najidealnejši Slovenci, domačini pa so — Nemci, ki za naš narod nikoli niso imeli in še nimajo drugega nego psovko »Windische Hunde.«

S preganjanjem edinih še idealnih Slovencev, ki se je začelo zadnje dni v našem mestu, se je ubilo še poslednji plamenček idealizma, ki je

katerega žilah se pretaka kri italijanske renesance. Dočim pa so ti trije portreti verne slike notranjega značaja, se je Meštroviču posrečilo v avtoportretu ter v portretu njegovega očeta, podati sintezo njegove rodne zemlje, sintezo Dalmacije.

Poleg tega pa je pričel obdelovati tudi religiozne motive ter je napravil več reliefnih kompozicij. Zanimivo je, da se tudi v njih nahaja narodna globina, tudi ti religiozni motivi imajo naše jugoslovenske duše, kar je opazil že neki italijanski kritik, ki je te motive videl na razstavi v Benetkah leta 1914. Od teh kompozicij naj omenim samo tri »Porodnica z Jezuškom«, »Jezus in Samaritanka« ter »Snemanje s križem«. Med svetovno vojno pa se je Meštrovič pečal še bolj intenzivno z religioznimi motivi, med katerimi naj omenim velik lesorez »Krista na križu«, ki ga je razstavil leta 1917 v Londonu ter pozneje v Haagu in v Parizu, kjer je vzbudil vseobčo pozornost. O teh njegovih religioznih delih so pisali tedaj tako obširno vsi zapadni listi, kljub temu, da je bila vseobča pozornost obrnjena na dogodke na boljših.

Ko je 1. 1912. srbska vojska osvetila Kosovo, je dobil od beogradske vlade nalogo, da izvrši načrt ter izvede »Spomenik Svobode«, ki se postavi na Terazijah v Beogradu. Meštrovič je načrt in priprave res izvršil, do izgotovitve dela pa ni prišlo, kajti prehitela

medlo svetil v našo strašno noč. Ko se bodo oni dijaki, ki so vrženi iz šol v ječo povrnili iz te ječe, ne mislite, da bodo še idealisti. Naš diletantizem bo ubil tudi nje.

Ne nedolžni, ki so bili ogorčeni in narodnega idealizma, ne Nemci, ki so agitirali po Korotanu, ne kmetje, ki so se uprli na Hrvatskem, ne oni, ki zabavljajo čez našo upravo in vlado, diletanti v Beogradu in od Beograda vse do Maribora spadajo v ječo. Otroci se hočejo igrati državo, pa ne znajo, da je treba prej močatosti; sužnji se hočejo igrati svobodo, pa jim manjka — ponos gospodarja.

Koroški plebiscit.

(Reminiscence.)

Žalostne vesti o izidu plebiscita na Koroškem so uplivalo praznujoče na vsakega jugoslovenskega rodoljuba. V vsej Jugoslaviji je nastala vseobča žalost in razočaranje. Razumljivo je, saj vendar nismo mogli niti v sanjah misliti, da bi zibelka slovenstva po grozni svetovni vojni zamogla pasti zopet v sužnost onih Nemcev, ki so to svetovno vojno, ta svetoven požar zapalili ter povzročili toliko bede in nesreče vesoljnemu svetu.

Zamislimo se mirno v to našo trenutno tragedijo ter pogledimo posredno in neposredno v vzroke, ki so jo povzročili. Polom habsburške monarhije in njenih zaveznikov nas je našel nepripravljene za organizacijo celokupne naše države. Nastopili so izredno ve-

ga je nova svetovna vojna, ki ga je napravila za emigranta.

Ob početku vojne je ostal v Italiji, odkoder je potem obhodil tudi Francijo in Anglijo ter povsod deloval z Jugoslovenskim odborom za osvobodjenje in zedinjenje Srbov, Hrvatov in Slovencev. S svojim delom, a osobito s svojimi umotvori, ki jih je postavil na razstave v velikih kulturnih centrih zapada, je silno mnogo pripomogel naši narodni stvari. Pred vsem pa je bil on edini, ki je pridobil tudi veliki umetniški svet za pada za naše osvobojenje.

Po svetovni vojni, po osvobojenju in zedinjenju, se je vrnil lansko leto v domovino, kjer ga je naša vlada poklicala v prosvetno ministristvo za načelnika oddelka za umetnost, kjer sedaj deluje. Ob enem pa nadaljuje skrbno z delom na svojih umotvorih.

Meštrovič namerava prirediti v kratkem razstavo svojih del v Zagrebu in v Ljubljani in kolikor mi je znano, se zadnji čas z gotove strani dela tudi na to, da bi poleg Ljubljane, dal tudi naši mariborski publiki priliko seznaniti se z njegovimi velikimi deli, kar si moramo le iskreno želeli.

Tako sem napisal te površne vrstice o našem velikanu Ivanu Meštroviču, da se z njim upozna tudi naša širša javnost, ter da bo znala ceniti razstavo njegovih del, če se danes ali jutri res zgodi, da jo dobimo v naše mesto.

Ali in resni časi, ki pa — niso našli velikih in resnih ljudi. Vodstvo srbske državne politike je bilo v rokah starega Pašića, do kosti reakcionarnega in konservativnega človeka, nas — Jugoslaven iz bivše monarhije — so zastopali naši emigranti, na čelu jim dr. Trumbić, iskren Jugosloven, ali v politični prevejanosti nedorasel Pašić in Protlić. Stvorili so se razni pakti a ni se, niti se je moglo storiti nekaj stalnega, nekaj popolnega.

Narodno veče ni nastopalo edinstveno in složno. Zagreb bi moral biti njegov center, toda preko pol meseca — kar pa je bilo za tedanje čase mrzlične naglosti dogodkov dolga perijoda — je ta center izdajal naredbe, ki se jih ni respektiralo ne v Sarajevu, ne v Splitu, niti v Ljubljani in ne v Novem Sadu. Vsa ta mesta so delala sama zase in na svojo lastno roko, kakor so delala na lastno roko tudi poedina okrožja podrejena tem mestom. V polovici novembra se je sestel osrednji odbor Narodnega veča v Zagrebu ter na svojo roko vodil pogajanja s Pašićem, dočim se je njegov podpredsednik dr. Korošec nahajal v inozemstvu. S težavo in z muko so se vodile državnopravne razprave za odposiljatev delegatov v Beograd. Eni so to občutili kot „čin kurtoazije“, drugi kot pogajanja med dvema državama, tretji pa so bili za to, da se v Beogradu proglasi ujedinjenje vsega jugoslovenskega naroda.

Do tega je končno došlo po težkih naporih dne 1. decembra, toda ne do proglasitve ujedinjenja Jugoslovenov, ampak do ujedinjenja SHS. Temu je sledil proglas regenta ter po velikih naporih sestavljeno prvo ministristvo in komaj koncem februarja se je sestalo prvo „začasno“ narodno predstavništvo.

V tem času je korakala srbska vojska z jugoslovenskimi legijonarji dalje ter zasedala, kar je bilo našega, kar smo upali da bo naše po resnici in pravici in kar bi nam moralo pripasti. Naša vojska je vkorakala v Reko in v Celovec. Na Reki jo je pozdravilo celokupno meščanstvo, saj je bilo brez razlike prepričano, da pripada nam, že po samem londonskem paktu. V Celovcu samem so pred dohodom naše vojske Nemci sami naznanjali ljudstvu, da pride srbska vojska, ter so v lastnem interesu priporočali ljudstvu, naj jo sprejme mirno in dostojno, kajti tudi oni so računali s — fait accompli.

In tu pričinja prvo dejanje tragedije 10. oktobra 1920.

Ostanki nekdanje mogočne Austrije so se proglasili za republiko nemško-avstrijsko; nemško ne iz nacionalno-šovinističnega razloga, nego z jasno politično tendenco: zedinjenja z Nemčijo, kar je bilo popolnoma naravno, ker Avstrija, kakršna je ostala, izgledala je kot slabotno telo slabotnih udov z ogromno glavo — Wasserkopf — Wien.

To zedinjenje pa ni šlo v račune antante, ki je hotela to na vsak način preprečiti. Dr. Renner je to opazil ter pričel nastopati v njegovi glavni ulogi — dokazovanjem, da Avstrija ne more sama obstojati, ako se ji ne razširijo meje na račun Cehoslovaške, ako se ji ne povrne Stajerska z Mariborom in Celjem ter Tirolsko in Koroško. In pri tem se je dr. Renner držal gesla: „Zahtevaj mnogo, da boš vsaj malo dosegel!“

(Dalje sledi.)

Zunanja in notranja politika.

* Janković v Beogradu. Pojedini ministri Velizar Janković, ki je po bra-

seljski konferenci bil nekoliko časa v Parizu, se je v pondeljek vrnil v Beograd.

* Francoska konzularna agencija v Skoplju. Konzularni trgovinski oddelek ministrstva za notranje posle objavlja: Francoska vlada, ki je pred kratkim ukinila svoj podkonzulat v Skoplju, je sedaj otvorila tam konzularno agencijo, katere upravo je poverila francoskemu državljanu Agamemnonu Timonu.

* Poljaki zasedli Pinsk. „Nieuve Rotterdamsche Courant“ poroča iz Londona, da so Poljaki po od tam dospelih vesteh zasedli Pinsk.

* Avstrija dobi tri monitorje dunavske flotilje. „Neues Wiener Abendblatt“ poroča: Najvišji svet je priznal Avstriji tri monitorje bivše dunavske flotilje. Te dni odpotuje komisija v Novisad, da prevzame tri monitorje, ki bodo vršili rečno policijsko službo na ozemlju avstrijske republike.

* Poljska bo zasedla litvinsko mejo. Poljski oddelki napredujejo, da dosežejo v smislu pogodbe premirja litvinsko mejo, v severnem krilu. Radi velikih sovražnikovih izgub v zadnjih dneh jim stavi sovražnik zelo malo odpora. Poljska konjeniška skupina, ki je napredovala v času od 11. do 14. t. m. 200 kilometrov, je razpršila v boju 6. sovjetsko divizijo, pri čemer je ujela 1500 ujetnikov in zaplenila mnogo vojnega materijala. V odseku Minska se umikajo poljski oddelki na premirno črto. Predstraže poljskega pešpolka, ki so udrle mimogrede v Minsk, so zaplenile tam več strojníc. V Polesiji so zasedli več krajev. Pri Zwihehu so odvrtili več napadov sovražnika. Ruski oddelki so napadli Ostropol ter ga zavezeli mimogrede. Mesto je bilo popolnoma uničeno; hebrejsko prebivalstvo je bilo od boljševikov masakrirano.

* Konferenca vladnih predstojnikov. „Standart“ poroča, da se v najkrajšem času sestanejo vsi vladni predstojniki k konferenci. Tudi Nemčija, Avstrija in Bolgarija bodo odposlale svoje predstojnike.

Dnevna kronika.

— Ven s Slovenci! Naše okrajno glavarstvo je odpovedalo službo neki svoji uradnici, splošno znanemu zavednemu slovenskemu dekletu, ker je bilo tako neprevidno ter je reklo, da so Italijani v Trstu še bolj razbili Slovence, kakor pa Slovenci Nemcem v Mariboru. Le tako dalje — ven s Slovenci v Italijo in v Avstrijo, sem pa z Italijani in Nemci!

— Skrivnostna hiša. Tam nekje v Kopaljski ulici se nahaja skrivnostna hiša s skrivnostno stranko, ki nima od prvega do zadnjega člana nikakega posla v našem mestu, ima pa za to udobno in prostorno stanovanje, celo še za dva člana, ki sta tu prijavljena, se pa nahajata v Avstriji. Ta skrivnostna hiša pa ima tudi skrivnostne obiskovalce, med katere spada tudi veliki mariborski bog dr. Juvan. Kaj, če bi nam vsaj ta znanec te nečuvne skrivnosti skrivnostne hiše razkril, da bi jih ne bilo treba nam obešati na veliki zvon, kar bi bila velika škoda za skrivnosti; kajti znano je, da skrivnost zgubi svojo magično veličino, ko je splošno znana ter se je prime počestno ime — javna tajnost.

— Vsemogočni ne poslušaj želj niti še bolj vsemogočnih. Tam doli v Zemunu ob globokem Dunavu in hladni Savi stanuje v zatohli kabini na monitorju nek jugoslovenski strojni predstojnik dunavske flotilje ter išče zaman stanovanja za svojo ženo in dva mala otročiča, ki sta doslej še v Mariboru. Vsemogočni dr. Juvan pa je sedaj vrzel to njegovo ženo z dvema otrokoma na cesto, češ, naj gre k možu. Svoječasno je je tako

vrzla čez mejo Nemška Avstrija, češ, da je jugoslovenska državljanica, toda imela je toliko obzira, da ji je določila rok 6 mesecev. Vsemogočni pa je ravnal drugače, vrzel jo je ven v 48 urah, dasi ravno je zanjo prosilo še bolj vsemogočno ministristvo vojne in mornarice ter zemunsko mestno načelništvo. Vsemogočni dr. Juvan pa je to prošnjo — odbil.

— Juvan proti uradnikom. Uradniško glasilo „Naš Glas“ poroča v zadnji številki: „Stanovanjska mizerija v Mariboru postaja vedno huiša. Dočim so dobili posamezni odvetniki v zadnjih mesecih lepe pisarne, državni uslužbenci v mnogih slučajih več kot leto dni čakajo na stanovanje. Sedaj se je energično zavezelo za svoje člane društvo jugosl. državnih uslužbencev v Mariboru in je utemeljeno pritožbo enega člana, ki je navedel celo vrsto konkretnih slučajev, da so se stanovanja, za katera je on prosil, oddala neopravičenim osebam poslalo poverjeniku za socialno skrbstvo v preiskavo in obenem zahtevalo, naj se da stanovanjski komisiji ukaz, da morajo najprvo vsi državni uslužbenci dobiti stanovanje, predno pridejo privatniki na vrsto.“

— Vestí o prekem sodu v Ptuju so neresnične. Po Ptuju so se postavili novi reklamni stolpi in da se jih obvaruje zlobnega poškodovanja, se je od vojaške strani raznesla vest, da se bo vsakogar vstrelilo, kdor bi skušal stolpe poškodovati. Vest je bila že zato neverjetna, ker komanda mesta niti pravice nima razglasiti preki sod.

— Iz Juvanovega pašalika. Pred nami leži sklep državne stanovanjske komisije v Mariboru, podpisan po famoznem dr. Juvanu, da se poseže po stanovanju g. Janka Trošta v Mariboru, Vrazova ul. št. 3. Kot vzrok se navaja, da imenovani „nima javnemu pridu službečega posla“. Družina Trošt šteje šest oseb in sicer je g. Janko Trošt starejši sodni revizor gospodarskih zadrug in ima ravno sedaj v reviziji dve zadrugi v Mariboru, razven tega oskrbuje knjigovodstvo pri petih tvrdkah in zadrugah in upravlja po vrhu še 6 hiš v Mariboru. Janko Trošt mlajši je stalno nastavljen kot skladiščničar pri Južni železnici in hči Vanda Trošt je nastavljena kot pomožna uradnica pri tuk. okrajnem glavarstvu. Med tem, ko obiskuje najmlajša hči Adrija Trošt meščansko šolo, oskrbujejo ostali dve osebi ena gospodinjstvo, druga pa pomožna hišna dela. Omeniti moramo, da se je družina Trošt morala izseliti vsled premenjenih razmer iz Trsta v Maribor za sinom, ki je že davno poprej služil v jugoslovenski armadi in se je tudi udeležil bitk na Koroškem maja 1919. Javnost naj sodi ta nečuven slučaj Juvana, ki tako brezvestno hoče vreči 6 oseb na cesto.

— Regent pride v Zagreb. V informiranih krogih se govori, da bo regent Aleksander v kratkem posetil Zagreb in da ostane na Hrvaškem 10 dni.

— V Maribor se je preselil iz Dunaja naš skladatelj Viktor Parma, kjer ostane kot nadzornik Glasbene Maticice. Našega prvaka v glasbi iskreno pozdravljamo prvič za stalno v svobodni domovini.

— Delovanje razmejitvene komisije. Razmejitvena komisija je odšla včeraj na obmejno ozemlje v Puhbaški jarek in zapadno od njega. Danes, v sredo, odide na Košenjak, kjer bo pregledala dosedanje tehnično delo ter določila točke, na katerih se postavijo mejni kamni. Prihodnje dni pa prične komisija razpravljati o stališču naše in avstrijske delegacije glede mejne črte med Sv. Duhom ter Muro. Neposredna pogajanja med našo in avstrijsko delegacijo niso dovedla do nikakega uspeha in sicer radi nesprejemljivih predlogov in zahtev avstrijskih delegatov.

— Odločilnim oblastim! Naši železničarji nam pišejo: Neumljivo priznanje švabom je obrodilo sedaj že prvi sad. Opominjali, rotili smo že desetokrat naše obratno ravnateljstvo, da naj se že enkrat izžene te vsenemške hujskade iz naših služb, prosili smo v neslanih resolucijah, da se sprejme službo slovenskega uradnika, slovenskega

delavca in švabske agitatorje da se kraško malo spodi — toda za te naše prošnje, za te naše opomine smo našli v Ljubljani vedno le gluha ušesa. Pri neštetihi komisijah se je slepo verjelo nemškutarjskim zastopnikom kar na besedo, saj smo vendar lojalni jugoslovenski državljaní, in komisija se je odpeljala z lahkim srcem nazaj v Ljubljano. In zopet so švabom vzrastli grebeni vedno višje in višje, in danes že tako visoko, da se drznejo nas v naši lastni državi napadati, nas streljati, nas ubijati. Da, drznejo se celo — strmite dragi bratje — psovati žrtve njihovega tolovajstva z vindijaškimi psi itd. In za vso to lojalnost božajo naše oblasti še vedno to gadjó zalego. — Oblast, kaj počenjaš. Ali se ne zavedeš posledic. Potem pa spraznite vaše stolčke ter napravite mesto drugim, ko hočejo naredite temu švabskemu tolovajstvu konec! Če hočete morda izzvati s tem vašim početjem odpor proti sebi — potem gorje vam, kajti maščevanje bi bilo grozna. Po naših uradih sedijo v službi ljudje, ki bi v zadnjem kotičku osmanske države ne bili mogoči; takimi ljudje sedijo pri nas, v naši Jugoslaviji na vseh odločilnih mestih. Ali ni to največja narodna izdaja? Kje je še kaj narodnega čustva? Kakor nam je še znano, sedijo n. pr. v delavnici južne železnice v Mariboru po uradih ljudje, ki so vpili leta 1914 — ko so vlačili slovensko mladino vključeno v verigah, slovenske starce v senci landsknechtskih bajonetov, slovenske žene v gručah kakor v posmeh, — ubijte to vindijaško zalego i. d. In one propalnice, ki so pretepele naše zavedno ljudstvo, ki so prelivale našo kri po nedolžnem, one propalnice se hoče danes še odlikovati s tem, da se jih pusti avanzirati v naši državi, kar se niti v avstrijski službi, vključ njihovem pangermanskem mišljenju in početju, ni moglo zgoditi. Kam to vede? Edinole v propast! Nadalje se drži v službi one ničvedredne, ki so vpili in ki še danes vpijejo: „Haut's die Windischen durch.“ Dalje one hudobce, ki ozmerjajo vsako odredbo z „so eine Schweinerei, solche Schurkerei, solche Schweinehunde, Bagage verfluchte, Gsindt“ itd. Kaj naj poreče temu zaveden, kolikor seveda še za takšnih razmer mogoče idealen Jugosloven? In to gadjó zalego goji ljubljansko obratno ravnateljstvo na naših prsih? Kako dolgo pa še, g. ravnatelj?! In da bo krona vsemu temu izdajalskemu početju, hoče sedaj obratno ravnateljstvo podeliti mesto strojnega ravnatelja, že vsakemu Slovincu ilak predobro znanemu okrutnežu, po njegovem nastopu napram slovenskemu uradniku, slovenskemu delavcu sodeči, nemškutarju vseh nemškutarjev inž. Ogrincu. Ali je ravn. že pozabilo, da ta g. ni hotel priseči za Jugoslavijo v času železničarske mobilizacije? Ali ni bilo to uporniško obnašanje? In ta človek sedaj sedi oziroma bo sedel na tako odličnem mestu! Najzagriženejše nemškutarje cele bivše Avstrije se vpoklicuje na odločilna mesta v Jugoslaviji. (To je menda iz hvalečnosti da so nas v Avstriji tako zaničevali in zatirali). In kakšno čudo potem, če zgubimo deset Koroških? Slovensko zavedno uradništvo! Ali ne maraš prekrižati teh nakan? Ali se nočeš rešiti teh pijavk? Res zadnji čas je, da se postaviš ti, slovenski uradnik, na trdno stališče, ter zahtevaš odstranitev vseh naših pijavk! In to od najvišjega pa do najnižjega stolca. Višje oblasti pa se naj, predno sprejmejo koga v službo, informirajo natančno o narodnostnem vedenju vsakega prosilca; isto naj velja v bodoče pri aranžma. (Gospoda, tu imate navodilo, kje je iskati krivce izgredov v sredo! Op. ur.)

— Za žrtev 4. oktobra so darovali: trgovci J. N. Šostarič 400 kron, Klub Čechu v Mariboru je nabral pri svojem sobotnem sestanku 250 K, gđena Julka Sabathy iz Sv. Lovrenca na Pohorju po pošti 40 K. Od poprej neobjavljeni: prof. M. Pirc 40 kron ter dr. Lovrec 40 K. Posnemajte!

— Ukinjen nadpregled. Glasom poročila mariborske polkovne okrožne komande z dne 18. 10. 1920 šteje. Pov. 851 se nadpregled dne 20. 10. 1920 ne bode vršil. Vse že izdane pozivnice se morajo takoj vrniti vojaškemu oddelku mestnega magistrata, Rotovski trg št. 5.

— Uradni dnevi Trgovske in obrtniške zbornice v Mariboru se vršijo v četrtek dne 21. in 22. t. m. prvi v prostorih Trgovske gremija, Jurčičeva ul. št. 8, II. nadst. — Opozarja se toraj tem potom vse industrijce, trgovce in obrtnike iz Maribora in okolice, da se teh zborničnih dnevov poslužujejo, ter svoje želje in pritožbe ustмено predložijo. Uradne ure od 9.—12.

— Nad milijon premogarjev stavka na Angleškem. Stavka angleških premogarjev je sedaj v polnem teku in se je razširila že na nad milijon delavcev. Lloyd George je objavil manifest na narod, v katerem ga poziva naj združi vse moči dežele, da se postavi v bran proti tem prisilnim sredstvom premogarjev. On nima nikakega dvoma o tem, da propade stavka. Prve znake te stavke se že občuti. Več raznih tovarn, posebno v industrijskih okrajih, se je moralo zalvoriti. Mnenja o tej stavki so v dobro poučenih krogih zelo optimistična, posebno radi tega, ker ljudstvo ne simpatizira s stavko.

— Stavka v Leipzigu končana. Stavkajoči nameščenci pri plinovem in električnem podjetju so sklenili v nedeljo popoldne z veliko večino zopet pričeti z delom. S tem je končana 1 teden trajajoča stavka.

— Stavka gledaliških nameščencev v Parizu. Stavka na veliki operi v Parizu se je razširila še na tri nadaljna gledališča, ki niso mogla v soboto zvečer več igrati.

— Nov potresni sunek v Italiji. Madridski listi razglasajo telegram iz Lime, da je potres uničil Santa Lucijo. Več sto oseb je baje mrtvih.

— Slovenska stenografija. Z ozirom na razna povpraševanja naznanjamo da uči slovensko stenografijo profesor Fistravec, Razlagova ulica 15. Pouk v skupinah začne se v tem mesecu.

— Split. Italijani so pričeli širiti propagandne italijanske dopisnice z napisom „pro Spalato“. Na dopisnici je naslikano mesto Split, a po cesti z Marjana koraka karabinjer, da zasede „italijanski“ Split. Ena takih dopisnic je izložena v oknu papirnice Šegrič. Občinstvo se tej sliki smeje.

Kultura in umetnost.

— Ivo Trošt: Moja setev. Zbrani mladinski spisi. Drugi zvezek. Osmerka, str. 73. V Ljubljani 1920. Last in založba „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta.“ Natisnila „Učiteljska tiskarna“. Cena vezanemu izvodu 14 K. Naš znani mladinski pisatelj-učitelj Ivo Trošt je podal s to knjigo naši mladeži zopet lepo darilce, ki ga toplo priporočamo.

— Engelbert Gangl: Zbrani spisi za mladino. Drugi zvezek: Pripovedne pesmi. (Drugi natis.) Osmerka, str. 64. Last in založba „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta.“ Natisnila „Učiteljska tiskarna“. Cena vezanemu izvodu 14 K. Drugi zvezek Engelbert Ganglovih „Zbranih spisov za mladino“ je že pošel, zato je založništvo sedaj predložilo drugo izdajo. Knjiga vsebuje 52 pripovednih pesmi za mladino, ki jih krasijo 18 lepih ilustracij. Maksima Gasparinija. Knjigo, ki je kljub dobremu papirju in jako lepi opremi tako cena, najtopleje priporočamo našim staršem, naj jo, kakor tudi prvo navedeno, kupijo svojim otrokom za Miklavžovo darilo.

— Imenik telefonskih naročnikov na Koroškem, Štajerskem in Prekmurju. (Vsebuje mesta Maribor, Celje in Ptuj.) Izdal in založil Anončni in informacijski zavod „Vedež“ v Mariboru, Gregorčičeva ul. 6. „Vedež“ je izdal s tem seznamom prepotrebno knjigo, katero moramo najtopleje pozdravljati in priporočati vsem najemnikom telefona in vsem javnim lokalom. Naroča in kupuje se v pisarni „Vedeža“ v Gregorčičevi ulici št. 6.

— Dramatično društvo v Celju priredi v torek dne 19. oktobra 1920 ob 20. uri v tukajšnjem mestnem gledališču premijero burke s petjem v treh dejanjih „Rodoljub iz Amerike“, katero je spisal g. R. Dubovišek. Pevske točke je ugledil g. Ciril Pregelj, pevovodja Celjskega pevskega društva. Spovigre je vzeta iz živ-

ljenja našega naroda pred svetovno vojno ter je prežeta z zdravim ljudskim humorjem. Ker je delo nad vse originalno, opozarjamo vse merodajne kroge na to igro. Igra je zelo pripravna tudi za uprizoritev na manjšem odru na deželi, kar bo prislo našim društvom zelo v prid. V sredo, dne 20. oktobra se igra ponovi.

Sloven. narodno gledališče

Repertoire bodočih dni:

V torek 19.: „Zemlja“. Ab. A—5.
V sredo 20.: „Samski dvor“. Ab. C—3.
V četrtek 21.: „Charleyeva teta“. Izv. abon.
V petek 22.: Zaprto.
V soboto 23.: „Sen kresne noči“. Izv. ab.
V nedeljo 24.: Popoldne ob 15.: „Gdéná Joseite, moja žena“. Izv. ab. Večer ob pol 20.: „Španska muha“. Izv. ab.
V ponedeljek 25.: Zaprto.

Sport.

: Rapid: Rote Elf 4:2 (1:1) V nedeljo odigrana prvenstvena tekma obeh klubov je nudila zelo odprto igro. Se le proti koncu se udejstvuje lahka premoč „Rapid“. Črni so nastopili z večimi rezervami. Sodnik g. Friedau nezadovoljiv. Obisk je bil pičel.

: Kaj je „Házená“? Házená“ je ženski sport, ki ga uvede naš domači I. slov. športni klub „Maribor“. Igra je češkega izvora, ter je na Češkem zelo razširjena. „Házená“ ali „rokomet“ je nogometu slična igra, samo da se igra na manjšem prostoru in samo z rokami. Opozarjamo na reklamo v izložbi g. Brišnikove v Slovenski ulici. Priglase sprejema le še do petka „Jadran“, Gosposka ulica 44.

: V nedeljo dopoldne je podlegel namščaj „Herte“ v lepi igri najmlajšim sportsmanom S. S. K. „Maribor“ z rezultatom 1:4 0:3).

Najnovejša poročila.

Evakuacija Koroške.

Velikovec, 19. oktobra. Južna železnica evakuira urade ter odvažajo inventar iz vseh postaj od Grabšajna do Pliberka. Iz velikovskega okraja se trumoma izseljuje slovensko prebivalstvo, posebno pa trgovci. Posamezne železniške postaje so polne blaga.

Koroščem se počenja svitati.

Velikovec, 19. oktobra. Življenje postaja po naši Koroški vedno bolj pušto. Tudi cene živilom in drugemu blagu neznosno naraščajo, tako se je kruh podražil kar v dveh dneh za 4 K. Slovenski trgovci zapirajo trgovine, Nemci pa so že uvedli karte. Z izselitvijo je pričela tudi že velikovška zadruška, kar bo najhujši udarec za prebivalstvo, ker je ta zadruga oskrbovala večino ljudstva posebno z mastjo in z moko. Vsled tega tudi pekarni vstavljuje obratovanje. Iznenadenje med nižjimi, kakor tudi med višjim ljudstvom je vedno večje in kažejo se že znaki prvega trpkega spoznanja in medlega svitanja, kam so zapluli s tem, da so se dali preslepiti od tujih agitatorjev.

Eldorado potepuhov.

Velikovec, 19. oktobra. Posamezne nemške tolpe še vedno vdirajo v hiše slovenskih družin ter jih napadajo in jim grozijo. Po vaseh se potepajo cele trume potepuhov. Sploh pa je postala cona A sedaj pravi eldorado potepuhov.

Naše čete na Koroškem pod antantnim zapovedništvom.

Beograd, 19. oktobra. Naša vlada je dala našim četam, ki so zasedle Koroško, nalog, da se podrede poveljstvu plebiscitne komisije.

Poskušen atentat na koroško progono.

Sinčavas, 19. oktobra. Med postajama Sinčavas in Metlova so včeraj neznan nemški „fašisti“ pritrdili na tračnico pred osebni vlak šte. 415 ročno granato. K sreči je obhodnik proge ta poskušeni atentat na vlak še pravočasno, toda ravno tik pred dohodom vlaka odstranil, ter tako preprečil velikansko nesrečo. Obveščeno orožništvo pridno zasleduje krivce.

Delegacija koroških Slovencev v Beogradu.

LDU Beograd, 18. oktobra. Današnja „Tribuna“ piše pod naslovom „Dogodki na Koroškem“: Predsednik deželne vlade v Ljubljani dr. Brejc je bil sprejet ob 9:30 uri pri ministrskem predsedniku, kateremu je poročal o dogodkih in razpoloženju v Sloveniji, ki je nastalo po plebiscitu na Koroškem. Danes bo sprejeta tudi delegacija iz Slovenije, ki bo izročila ministrskemu predsedniku spomenico o željah Slovencev v coni A.

Odhod naših delegatov v Benetke.

LDU Beograd, 18. oktobra. Včeraj dopoldne sta se posvetovala v zunanjem ministrstvu ministrski predsednik dr. Vesnič in minister za zunanje posle dr. Trumbič. Naši delegatje odidejo iz Beograda jutri ali najkasneje v sredo zvečer. Z italijanskimi delegati se sestanejo v Benetkah.

Izid volitev v Nemški Avstriji.

DKU Dunaj, 18. okt. Za 151 mandator, ki naj bi se zasedli, je bilo včeraj dosedaj izvoljenih po oficijelnem razglasu: 57 socijalnih demokratov, 71 krščanskih socijalistov, 12 velikonemcev, dva pristaja kmetske stranke in 1 meščanske delavske stranke. Manjka še izid volilnega okrožja Krems z 8 mandati. K tem 151 mandatom pride še 9 mandatov Koroške, ki jih bodo zastopali do izvršitve volitev 4 socijalni demokrati, 3 kršč. socijalisti in 2 velikonemca. Razven tega se bode razdelilo na podlagi ostalih glasov še 15 mandatov med razne stranke, ki pridejo v poštev. Po teh obstoječih rezultatih izgube socijalni demokrati 6, velenemci tudi 6 mandatov na od njih odcepljeno kmečko stranko. Hebrejski nacionalci in Čehoslovaki izgube po 1 mandat. Krščanski socijalci pridobe 12 mandatov. Neupoštevanih ostane prejšnjih 10 mandatov južnih Tirolcev in Stajercev. Med voljenimi socijalnimi demokrati je treba posebno omeniti državnega kanclerja Rennerja in Hanuscha, nada je Friedricha Adlerja; med krščanskimi socijalci drž. sekretarja Mayra, vicekanclerja Finka in predsednika Hauserja, med velikonemci pa predsednika Dinghoferja.

Novi upravnik dvora.

LDU Beograd, 18. oktobra. Za upravitelja dvora je imenovan Miloš Nenadović, bivši tajnik poslaništva v Petrogradu.

Seja ministrskega sveta.

LDU Beograd, 18. oktobra. (Uradno.) Danes je bila seja ministrskega sveta, ki je trajala od 10. do 13. ure Razpravljalo se je vprašanje ustave.

Janković prevzel posle.

LDU Beograd 18. oktobra. (Uradno.) Snoči se je vrnil s finančne konference v Bruslju minister za poljedelstvo dr. Velizar Janković ter je nanovo prevzel vodstvo svojega ministrstva.

Ostanki Nikitove vojske.

LDU Beograd, 18. oktobra. „Politika“ javlja iz Podgorice: Ostanki vojske bivšega kralja Nikite, ki so jih formirali v Italiji in ki so se udeležili zadnjih vpadov Albancev na naše ozemlje, so se ta dni z italijansko ladjo vrnili v Gaeto. Častniki te vojske so izjavili pred odhodom, da ne bodo več poizkušali, s puško v roki reševati črnogorsko vprašanje, ker je to brezmislno. Menijo, da bi bilo več uspeha, ako bi se vprašanje skušalo rešiti diplomatskem potem obnem z jadranskim vprašanjem.

Demonstracije proti draginji v Pragi.

DKU Praga, 18. oktobra. (CDU.) Danes popoldne sta se vršili dve ločeni demonstraciji obeh kril čehoslovaške socijalne demokracije radi podražitve sladkorja. Desničarji so se po protestnem shodu mirno razšli, medtem ko je došlo pri levičarjih do demonstracij, pri katerih je bilo razbitih več šip raznih kavarn in policija obmetana s kamenjem. Pet stražnikov je bilo ranjenih. Aretiranih je bilo devet razgrajacev.

Grški kralj umira.

DKU Atene, 18. okt. (Wolf.) Po zadnjih vesteh se je stanje kralja Konstantina tako poslabšalo, da leži že ves dan brez zavesti.

Seliger umrl.

LDU Praga, 18. oktobra. Danes ja v Toplicah po kratki bolezni umrl voditelj nemških socijalnih demokratov na Čehoslovaškem, Jožef Seliger.

Vstaje v Besarabiji.

DKU Bukarešta, 18. oktobra. V Besarabiji so izbruhnile vstaje proti sovjetski republiki. Odesa je že baje izpraznjena po bolševikih.

Protirevolucija v Kijevu.

DKU Pariz, 18. oktobra. Več listov prinaša poročila o močnem protirevolucijskem gibanju v Kijevu.

Srednja Litvinska — republika.

DKU London, 18. oktobra. General Celigowski je oklical samostojno republiko Srednjo Litvinsko.

Dementi „Tempsove“ vesti.

LDU Beograd, 18. oktobra. (Uradno.) „Temp“ od 12. oktobra piše, da se vrši v Srbiji več ko polovica vseh skupščin, ki so naperjene proti beograjskem režimu, ki ne vživa zaupanja naroda. (Presburo je pooblaščen izjaviti, da je ta vest neresnična in tendenciozna. V Srbiji in v ostalih pokrajinah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev se res vrše zborovanja, ki pa niso naperjena proti vladnemu režimu, ampak razpravljajo o kandidaturah narodnih poslancev za ustavotvorno skupščino, v katero bodo volitve dne 28. novembra t.l. Današnja vlada je sestavljena iz vseh parlamentarnih skupin in vživa zaupanje ljudstva, poslancev in krone.)

General Leman umrl.

LDU Beograd, 18. oktobra. Iz Bruslja javljajo, da je general Leman, branitelj trdnjave Liege, podlegel pljučnemu vnetju.

Listnica uradni štva.

Dopisniku glede nadzorstva veleposvetstva grofa Zabeo poročamo, da je državni nadzornik tam inž. Urbas iz Maribora, ne pa dr. Orosel. Ako slednji tam kaj gospoduje, bi moral za to vedeti g. inž. Urbas, kateremu blagovolite to javiti. Res je čudno, da zastopajo še danes ljudje à la dr. Orosel posestva, ki spadajo pod agrarno reformo. Državni nadzornik bi moral vsaj nalogo izvesti. — — —

Arnavti kopljejo Srbe.

LDU Beograd, 18. oktobra »Politika« poroča iz Galičnika nad samostanom sv. Jovana: Na potu iz Mavorova v Galičnik so Arnavti napadli pet Srbov, jih zaklali, oplenili in odvezli njihove konje. Da si ravno so zločini v tem kraju postali pogostejši in strašnejši kakor za časa Turkov, je vest o tem pokolju izzvala pravo paniko. Naš živelj preživlja obupne dni in misli na izselitev. Odkar je bilo našemu prebivalstvu odvzeto orožje, so poslali Arnavti predrznejši in se jih prebivalstvo ne more ubraniti.

Gospodarstvo in trgovina.

Banatski mlini se nacionalizirajo. Poroča se, da vodi ravnateljstvo peštanskega paromlina, »Concordia« pogovore z jugoslavenskimi denarnimi zavodi o nacionalizaciji mlinov v Velikem Beckerekim in v Veliki Kikindi.

Bolgarska žetev riža. V Plovdinskem okraju se je žetev riža že končala. Lelošnja kvaliteta je nad vse pričakovanje izvršna. S 1. oktobrom se nahaja na tržiščih že novi riž.

Železniški tarifi v Avstriji so se po poročilu »Allgemeiner Tarifanzeiger« s 15. oktobra povišali. Ker ima pa na državna železnica deficita nad 1400 milijonov kron, se namerava 1. decembra te sedanje tarife ponovno povišati za nadaljnih 50 odstotkov.

Paketni promet iz Anglije. Po poročilih angleških listov se lahko pošilja in Anglije v Jugoslavijo vse vrste paketov, izvzemši one, ki vsebujejo luksuzne predmete.

Trgovski dogovor med Švico in Madžarsko. Delegati švicarskega in madžarskega ministristva trgovine so sklenili dogovor, da odkupi Švica vse letošnje madžarsko žito, namenjeno za izvoz. Kot kompenzacija naj bi prejela Madžarska odgovarajoča množino manufakturnega blaga.

Velike množine ruskega petroleja se namerava izvoziti. Društvo »Amerikan and Fereign Corporation« v Carigradu vrši pogovore z vlado v Novorosijsku radi dobave mesečnega kvantuma 10.000 ton ruskega petroleja.

Spor naše države z borskim rudnikom. Pred kratkimi je naša država za svojo porabo nabavila večjo količino bakra iz borskega rudnika. Te nabave se pa do danes še niso izplačale, ker zahteva uprava borskega rudnika, da se plača v angleških funtih ali pa v dinarjih, ki bi se računali po kurzu angleških funtov. Država tega težkega pogoja ni mogla sprejeti. Končno je gospodarski odsek rešil te vprašanje tako-le: Plačilo se bo izvršilo v dinarjih po ceni, ki jo bo odobrila posebna strokovna komisija za izdelke iz bakra. Ta komisija se je takoj določila in so vanjo imenovani eden rudarski inženjer, eden kemijski tehnolog ministristva za trgovino in še trije strokovnjaki. Cene, ki jih bo določila ta komisija, bodo veljale za vse državne nabave bakrenih predmetov in borskega rudnika.

Cehoslovaška vlada je dobavila z Bolgarskega 2000 vagonov koruze in 1445 vagonov ječmena. Temu blagu, ki se transportira po Dunavi do Bratislave, se pridruži tudi 40.000 kg. tobaka, ki se je dobavil iz Jugoslavije in Romunije.

Novi kovani denar dospe po sporočilu delegata ministristva financ na Dunaju, dr. Danila Domića že tekom prvih dni prihodnjega meseca.

Za popravo razrušenih cest v Srbiji je dovolil ministristki svet kredit 10 milijonov dinarjev.

Dobava 400.000 vreč. Monopol na uprava je razpisala ofertno licitacijo za dobavo 400.000 komadov solnih vreč iz jute ali prediva za dre 23 oktobra t. l. Interesenti se na to opozarjajo.

Razno in humor.

Moč glasu. Znano je, da ima kobilica tako močan glas, da se jo sliši do doliave ene petine milje. Neki učeniak se je sprivil nad problem, kako glasen bi bil človeški glas, ako bi imel sorazmerno isto moč, kot glas kobilice. Ker je pa človek 26.000 krat težji od kobilice, bi mogel človek govoriti tako glasno, da bi se ga slišalo iz Trsta v Petrograd. Po računu tega učenjaka bi človek samo z kihanjem podrl naše »solidne« hiše.

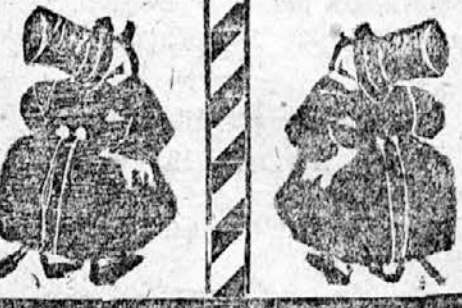
Ciklon v Timbuktu. Te dni je razsajal v Timbuktu silen orkan, ki je ruval drevesa, podiral hiše in odnesel střehe milje daleč. Razdrli je tudi tamkaj, se nahajajočo radio-postajo. Prebivalstvo je preplašeno bežalo na vse strani. Bilo je več žrtev, med njimi tudi dopisnik nekega lista.

Fata morgana. V Siciliji se je videlo te dni čuden nebesni pojav. Prebivalcem se je zdelo, da vidijo v oblakih zvrtno sliko primid, na katerih so plapolale zastave. Čez pet minut je izginila ta slika, nakar se je pojavil prizor, kakor da bi se potapljali goreči stoli v razburkanih valovih morja. Ljudstvo je zelo preplašeno, ker meni, da znači ta pojav revolucijo in pogibe Italije.

Glavni urednik: Radivoj Rehar. Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Zahtevajte v vsaki gostilni in kavarni »Tabor«!

Ali ste že pristopili Jugoslovenski Matici?

Mala oznanila.

Pomočnice v prodajanju, zmčno slovenskega in nemškega knjigovodstva sprejme takoj Ivanka Wepel, trgovina s papirjem v Gosposki ulici 17, Maribor. 645

Črna kraljica sukinja s te- lovnikom in salonska obleka se proda. Koroška cesta št. 17, I. nadst. 642

Salonska sukinja (črna) se proda. Slovenska ulica 15 (Sušnik).

Črna toa se je našla. Voraša se v trgovini Baloh & Rosina. 644

V restavraciji »Maribor«, Grajski trg št. 9 se vrši vsaki dan od 17. ure naprej znani izvršni koncert, brez pobiranja, vstopnine in povišanih cen. Jedil in pišča znana. 641 3-2

Išče se stanovanje z 2-3 sobami, kuhinjo in mogoče z vrtom v mestu ali okolici lahko pol ure oddaljeno. Ponudbe na upravništvo pod »Stanovanje«.

Mobilvano mesečno sobo išče stalno nameščen gospod za takoj ali pa vsaj s 15. novembrom, če mogoče bolj v sredini mesta. Ponudbe pod »Soba« na upravo tega lista.

Spomnite se Vaših rajnikih!

Lepe železne nagrobne križe od K 160— do 550— in nagrobne svetilke od K 80— do 200— ima v zalogi domača tvrdka Pinter & Lenard, Železnina v Mariboru, Aleksandrova c. 32-34. 646 3-1

Najboljši pisalni stroj UNDERWOOD stane samo 18.000 K. Naroča se pri tvrdki Ludovik Šef, Maribor Prešernova ul. 1 655 Zastopnik »Underwood«-stroja in pomožev. aparata »Opalograph«. Tel. 148. Brzoj.: Papiršed Maribor

Zahvala.

V globoki žalosti radi smrti naše nad vse ljubljene matere, oziroma žene ter sestre, tolažili so nas številni izrazi sožalja ter izražamo tem potom najtoplejšo zahvalo vsem, ki so se nas v tej žalosti spomnili in ki so blago nam pokojnico spremili na njenem zadnjem potu. 643

Rodbina Vacac Prof. Iv. Sprachmann Obitelj Antik

Govorite povsod Slovenski!

Prostovolj. spdna dražba

se vrši dne 25. oktobra 1920 ob 9. uri dopoldne na licu mesta v Ložanah pri Mariboru. Proda se hša, klet in hlev, ter posestvo zupuščine Grhernik, ki meri 4 ha, 35 a, 95 m², ter je sodno cenjeno na K 43.590, koji znesek tvori ob jednom izključno ceno.

Zemljišča so arondirana, ter odpade na vino- grade v lepem stanu 2 ha, 15 a, 87 m², ostalo površino tvorijo travniki in jive. 620 2-7

Pogoji so razvidni iz dražbenih pogojev.

Natančnejša pojasnila daje podpisani zastopnik.

Dr. Franjo Rosina odvetnik v Mariboru.

Dr. Otmar Dernjac in René Schwab sta otvorila svoj

zobni atelije

631 v 2-2 Gregorčičevi ulici št. 14.

Sprejme se vsakovrstno izdelovanje ozobja v zlatu, kavčuku in litju.

Na nujno postrežbo oddaljenih pacientov se po zm.žnosti ozira.

„CELERITAS“

Jugoslovenska razpošiljalna deln. družba

Središnica: Zagreb, Ilica 82

Podružnice: DUNAJ, Gonzagagasse 16. MARIBOR, Aleksandrova c. 44, telefon 17. TRST, Via Trento 18. BROD n. S. ZEMUN. SARAJEVO.

627 Izpostava: P R A G, Dlouha Trg št. 41. 2-2

Prima vse zbirne in vagonске pošiljke na odpremu.

Bavi se izključno s transportnimi in odpremnimi posli.

Posobni oddetek za pregledovanje tovarnih listov.

Brzojav. naslov: Balkansped

Selitre z patentiran. pohištenimi vozovi na vse strani.

o Skladišče spojeno s tirom južno železnice. o

Največje domače špedicijsko podjetje v Jugoslaviji.

„BALKAN“

MARIBOR

Pisarna: Aleksandrova cesta 13. — Skladišča: Aleksandrova cesta 70, Koroška cesta 19.

Centrala: LJUBLJANA. — Podružnice: MARIBOR, BEOGRAD, ZAGREB, TRST, WIEN.